

wego w gotówce w części, podlegającej uiszczeniu w ziemiopłodach.

§ 2. Podatek gruntowy ustala się i pobiera w życie z wyjątkami przewidzianymi w § 6.

§ 3. 1. Gospodarstwa rolne o przeciętnej przychodowości do 80 kwintali żyta są zwolnione od obowiązku uiszczenia podatku gruntowego za rok 1949 w ziemiopłodach i uiszczają podatek gruntowy w całości w gotówce.

2. Gospodarstwa rolne o przeciętnej przychodowości ponad 80 kwintali żyta uiszczają drugą ratę podatku gruntowego całkowicie w ziemiopłodach.

§ 4. Podatek gruntowy, płatny w ziemiopłodach, nie może być uiszczony w gotówce z zastrzeżeniem przewidzianym w § 7 ust. 1 pkt b). Do podatku gruntowego płatnego w ziemiopłodach, a uiszczonego w gotówce, mają zastosowanie przepisy o nadpłatach zawarte w dekreście o zobowiązaniach podatkowych.

§ 5. Gospodarstwa rolne, powstałe z parcelacji na podstawie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13), uiszczają tytułem podatku gruntowego w ziemiopłodach różnicę między przypadającym od nich podatkiem gruntowym w ziemiopłodach (§ 3 ust. 2) a przewidzianą w art. 14 tego dekretu ilością ziemiopłodów, dostarczoną tytułem ceny za ziemię.

§ 6. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio do gospodarstw rolnych, które na podstawie obowiązujących przepisów uiszczyły w ziemiopłodach publiczno-prawne należności na rzecz Skarbu Państwa, przypadające za rok 1949, oraz do tych gospodarstw rolnych na Ziemiach Odzyskanych, które uregulowały w ziemiopłodach należności z tytułu kredytowej akcji siewnej.

§ 7. 1. Główny Pełnomocnik Rządowy do spraw podatku gruntowego może określić:

- a) równoważniki zamienne żyta w innych ziemiopłodach oraz warunki uiszczenia tymi równoważnikami podatku gruntowego,
- b) kategorie podatników i warunki, pod jakimi uiszczyć mogą w gotówce równowartość podatku gruntowego w ziemiopłodach,
- c) ulgi przyznawane podatnikom w przypadku przedterminowego uiszczenia podatku w ziemiopłodach,
- d) tryb postępowania przy pobieraniu podatku gruntowego w ziemiopłodach,
- e) tryb przedkładania sprawozdań z wymiaru i poboru podatku gruntowego.

2. Główny Pełnomocnik Rządowy do spraw podatku gruntowego działa:

- a) w wykonaniu przepisów ust. 1 pkt a) — w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych,

b) w wykonaniu przepisów ust. 1 pkt b) — w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych,

c) w wykonaniu przepisów ust. 1 pkt c) i e) — w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

§ 8. Uzyskane z tytułu podatku gruntowego ziemiopłody przekazane zostaną do dyspozycji Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 9. Urzędy Skarbowe przekazują na rzecz związków samorządowych i instytucji, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 — 6 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 199 i z 1948 r. Nr 52, poz. 413) lub w rozporządzeniu opartym na art. 5 ust. 4 — tegoż dekretu, równowartość gotówkową udziałów podatku gruntowego pobranego w ziemiopłodach. Przekazanie następuje w terminie dni 15 po złożeniu zestawień przewidzianych w § 11.

§ 10. Równowartość ziemiopłodów w gotówce obliczona będzie według cen ustalonych w trybie art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198 oraz z 1948 r. Nr 21, poz. 142, Nr 41, poz. 297 i Nr 52, poz. 416) — z wyjątkiem przypadku wymienionego w § 7 ust. 1 pkt b).

§ 11. Powiatowi pełnomocnicy rządowi do spraw podatku gruntowego przedkładają najdalej do dnia 10 każdego miesiąca zestawienie pobranych ziemiopłodów z każdej gminy za miesiąc ubiegły właściwym urzędem skarbowym, celem obliczenia i przekazania odpowiednich kwot zgodnie z § 9.

§ 12. Zarządzenia Głównego Pełnomocnika Rządowego do spraw podatku gruntowego ogłaszane będą w Monitorze Polskim.

§ 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Administracji Publicznej, Skarbu oraz Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kocioł*

68

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

W sprawie przekształcenia Wyższego Studium Nauk Społeczno-Gospodarczych w Katowicach w Państwową Wyższą Szkołę Administracji Gospodarczej w Katowicach.

Na podstawie art. 16 i 19 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415)) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyższe Studium Nauk Społeczno-Gospodarczych w Katowicach przekształca się w Państwową Wyższą Szkołę Administracji Gospodarczej w Katowicach jako wyższą szkołę zawodową.

§ 2. Bezpośredni zarząd i nadzór nad uczelnią powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Oświaty.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie

z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1948 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Minc*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

69

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 9 lutego 1949 r.

o zmianie granic gmin wiejskich Gnojno i Szczytniki w powiecie buskim, województwie kieleckim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 770) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z gminy wiejskiej Gnojno, w powiecie buskim, województwie kieleckim, wyłącza się gromadę

Palonki i włącza się ją do gminy wiejskiej Szczytniki, w tymże powiecie i województwie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wojski*

70

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 24 lutego 1949 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ulg w podatku gruntowym dla zapewnienia rozwoju gospodarki hodowlanej w rolnictwie.

Na podstawie art. 10 ust. 4 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198 i z 1948 r. Nr 21, poz. 142, Nr 41, poz. 297 i Nr 52, poz. 416) oraz art. 35 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 173 i z 1948 r. Nr 36, poz. 248 i Nr 52, poz. 413) zarządza się, co następuje:

§ 1. Gospodarstwom rolnym indywidualnym

i spółdzielczym, dostarczającym trzodę chlewną do punktów skupu uspołecznionej sieci handlowej (państwowej lub spółdzielczej) lub do innych upoważnionych do skupu przedsiębiorstw w ramach normalnego obrotu handlowego według cen rynkowych oraz w ramach kontraktacji — przyznaje się za rok podatkowy 1949 ulgi w podatku gruntowym w rozmiarze następującym:

Gospodarstwa rolne według grup przychodowości w kwintalach żyta, służących za podstawę do wymiaru podatku gruntowego	Uprawniające do ulg podatkowych normy dostawy trzody chlewniej w kg na gospodarstwo				Wysokość ulgi w podatku gruntowym w % wymiaru za rok podatkowy 1949.
	Rejon I	Rejon II	Rejon III	Rejon IV	
	Poznań Lublin Łódź	Warszawa Katowice Bydgoszcz Kielce	Białystok Kraków Wrocław	Ólsztyn Szczecin Gdańsk Rzeszów	
1	2	3	4	5	6
do 30	100	100	90	70	50 %
ponad 30	140	120	110	100	40 %
do 40	160	140	130	120	25 %
do 50	180	170	150	130	22 %
do 60	220	200	180	170	21 %
do 80	280	240	220	200	16 %
do 100	340	300	260	240	13 %
do 130	400	360	320	280	11 %
do 150	480	430	400	350	10 %
do 180	560	520	480	420	8 %
do 250	700	650	600	580	7 %